

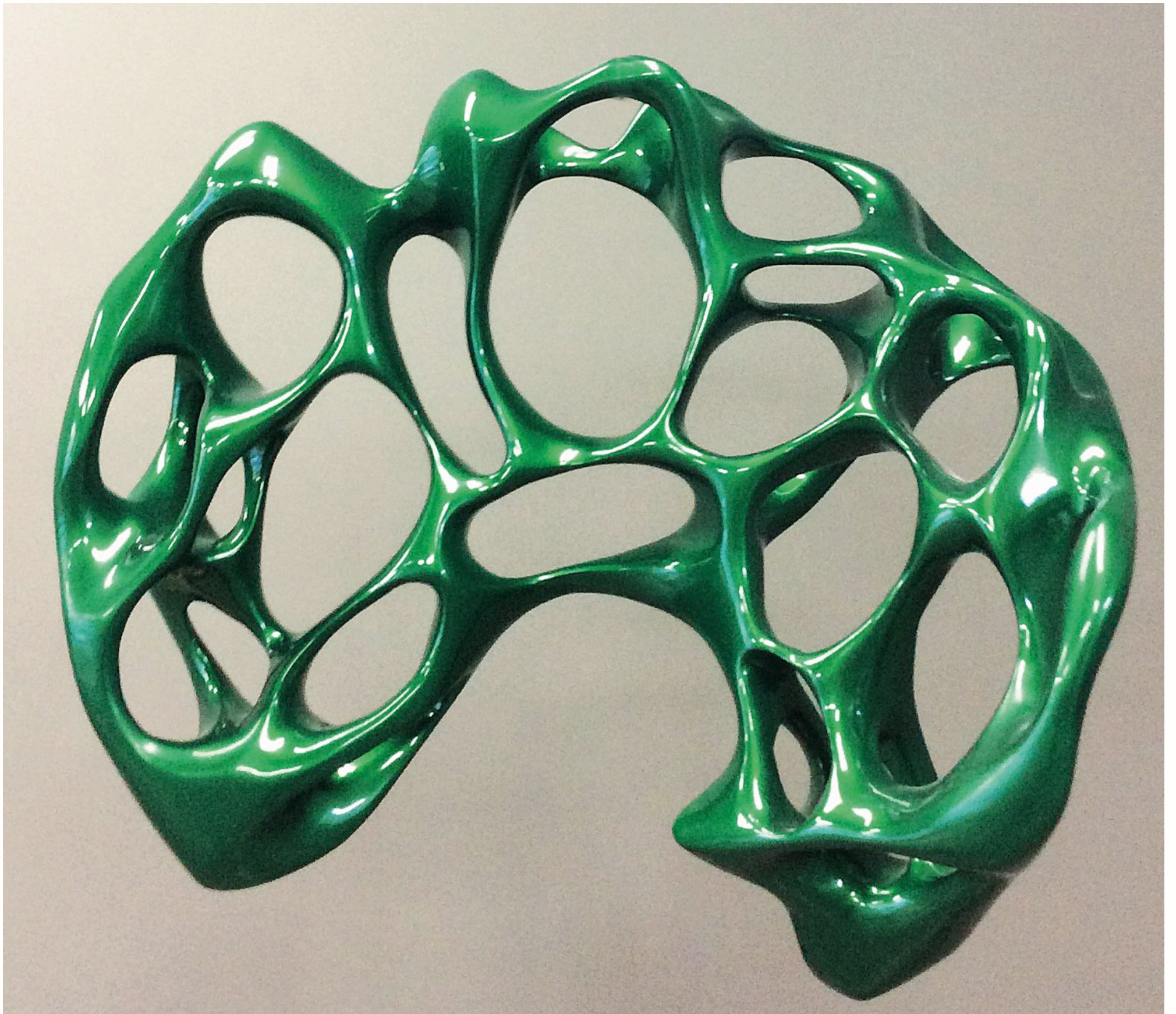
SİYAH
BEYAZ

GÜNNUR ÖZSOY

'Costa Mea'

19.02.2016 – 16.03.2016

Disjunction, 2015
polyester
77 x 77 x 38 cm

COSTA MEA

Siyah Beyaz Sanat Galerisi, Günnur Özsoy'un 'Costa Mea' isimli sergisini 19.02.2016 – 16.03.2016 tarihleri arasında izleyiciler ile buluşturuyor. Sanatçının tasarım alt yapısından gelen minimal formlar; neo-geometrik, dinamik ve organik bir estetikle heykellerinde amorf bir yapıyı karşımıza çıkartıyor.

Özsoy, hem kavramsal hem biçimsel anlamda tümünden gelerek birbirine bağlanan parçalar yarattığı çalışmalarında, kendi içine döndüğü her anın enerjisini heykelin kıvrımlarına döküyor. Eserlerin kadın bedeni özelinde izler taşıyan dinamik yapısı, sanatçının öznel referanslarla pekiştirdiği ifade biçimine eşlik ediyor. Latince kaburgam manasına gelen "costa mea" isimli iş, hem bütünlüğü kasten bozulmuş bir kütlelerin imgesel gücünü yansıtıyor hem de bilinçaltımızda güncelliğini koruyarak edebiyattan sanata çeşitli disiplinlere ilham olmuş bir yaratılış mitini yeniden yorumluyor. Asılı halde duran heykeller ise kendi etraflarında dönüş hareketiyle görsel algımızı ele geçiren doğal bir çekim kuvveti yaratıyor. Böylece görünür olanla yetinmeyip kavramsal olana ulaşmak isteyenleri, anlam sınırlarından içeri davet ediyor.

SENEM ÇAĞLA BILGIN: Öncelikle, Siyah Beyaz Sanat Galerisi ile ilişkiniz nasıl başladı?

GÜNNUR ÖZSOY: 1990'lı yıllarda takı yapıyordum ve takılarımı Siyah Beyaz galerisinde küçük heykelcikler diye sergilemiştim. Galeriyi bu şekilde tanıştım. Daha sonraları heykel yapmaya başladım ve o günlerde Fulya daha yaptığım heykelleri görmeden sergi yapalım demişti. Bu cesur tavır beni çok mutlu etmişti. Böylelikle bana güvenen, benim de güvenebileceğim derin bir dostluğu yaşamaya başladık.

S.Ç.B.: Tasarım alt yapısından geliyor olmanız heykel üretiminizi nasıl etkiledi?

G.Ö.: Heykellerimin önemli bir özelliği çok farklı düzenlemelere olanak sağlamalarıdır. Yönleri yoktur, bir misina ya da iple tavadan sallandırılabilir ya da bir kaide üstünde durabilirler. Bu çok çeşitli düzenleme olanakları onlarla rahatça yaşayabilme ve onları rahatça kullanabilme imkanı sağlar. Varlıkları dikkat çekicidir ama buldukları farklı mekanlarda mekan tasarımını sekteye uğratmazlar.

S.Ç.B.: Eserlerinizde polyester, keçe, pirinç, bronz ve mermer gibi materyaller ile çalışıyorsunuz. Malzemenin üretimdeki rolünü nasıl açıklarsınız? Parlaklık, sertlik, renk gibi algı denetimleri fikirleri nasıl şekillendirir?

G.Ö.: İşlerimde kullandığım farklı malzemeleri ya oluşturduğum biçimi daha iyi ifade edebilmek için ya da üretim aşamasında kafamda oluşan kavramlara işaret edebilmek için kullanıyorum. Bir heykeltraş olarak bütün malzemeleri çekici bulurum onların auralarını görürüm. Kullandığım renkler heykellerimin önemli bir parçasıdır ve çekiciliklerinin yanında oluşturduğum kavramları desteklerler. Böylelikle birçok rengi kendime mal edebildiğimi düşünüyorum.

S.Ç.B.: Heykellerinizi soyut, dinamik ve organik formların keşisim kümesinde duran, kavramlardan yola çıkmayan bir yapı estetiği olarak ifade ediyorsunuz. Dünyada heykelin durduğu noktaya baktığımızda evrensel dili yakaladığınızı düşünüyor musunuz?

G.Ö.: Heykellerimin de kendime ait bir dil oluşturduğumu düşünüyorum ve bunun da yöresel olmadığı muhakkak. Sanatçının kendini evrensellekle ilgili değerlendirmesinde bana göre yanıltıcı sonuçlar çıkabilir. Bunu sanat tarihine

bırakmak daha mütevazı olur diye düşünüyorum.

S.Ç.B.: Siyah Beyaz Sanat Galerisi'nde 19.02.2016 – 16.03.2016 tarihleri arasında gerçekleşecek "Costa Mea" isimli serginizin fikir ve üretim sürecinden daha ayrıntılı bahsedebilir misiniz?

G.Ö.: Costa Mea serisinde bugüne kadar kullanmadığım bir teknik kullandım. Önce, her zaman olduğu gibi organik formlu bir kütle yaptım sonra bu biçimin bütünlüğünü neredeyse bozacak kadar parçaladım ve yüzeyleri olabildiğince eksilttim. Çalışma sürecinde tüm gayretim bütünlüğü bozulmuş ve paramparça olmuş kütlelerden yeni yollar bularak iyi bir şeyler yapabilmektir. Oldukça sabır ve pozitif bakış açısı gerektiren bir süreçti. İlk heykeli bitirdiğimde onun benim kaburgam olduğunu düşündüm. Kendimi parçalayıp tekrar var etmiş gibiydim. Bu üretim sürecinde ilginç bir şekilde toplumsal parçalanmışlıklarımızın da üst seviyeye ulaşmış olduğunu fark ettim. Benim yaptığım ise kırılğan, parçalanmış bir bütünü ayakta kalma mücadelesi gibiydi ve bu heykellerimi paramparça olmuş kadınlara ithaf ettim. Costa Mea serisinde daha önceki işlerimde var olan boşluk ve ışık kavramlarının yanında, paramparça olma hali kendini gösterirken; maneviyat, umut, kuvvetle kalınabileceğini düşünerek ilk defa mor, yeşil, altın sarısı gibi renklerin yanında bakış açısına göre renk değiştiren bir boya kullandım.

S.Ç.B.: Sizce Türkiye'de izleyici ve koleksiyonerlerin heykel ile ilişkisi hangi dinamikler üzerinden şekilleniyor?

G.Ö.: Türkiye genelinde heykelin hala epey sorunlu bir alan olduğunu düşünüyorum. Bunda heykel geleneğimizin olmamasının payı büyük. Kamusal alanlarda çoğunlukla karşımıza çıkan ya anıt heykeller ya da buldukları bölgelerle özdeşleşmiş şeylerin nitelsiz büyük boy bibloları. İzleyicilerin heykel görebilmeleri galeri ve müzelerle sınırlı, zaten onlar da sınırlı. 2016 yılında bir heykel bahçesinin olmaması da koleksiyonerlerin önceliğinin bu olmadığını gösteriyor.

S.Ç.B.: Gelecek dönemde yer alacağınız plan ve projeleriniz nelerdir?

G.Ö.: İstanbul-Maslak'ta bir meydan heykeli için çalışıyorum. Mayıs ayında ise İzmir'de Marcus Graf ile birlikte bir sergi projemiz olacak.

Untitled, 2015
polyester
48 x 48 x 28 cm

Repressed, 2015
polyester
95 x 92 x 46 cm

Untitled, 2015
polyester
70 x 73 x 32 cm

COSTA MEA

Günnur Özsoy's 'Costa Mea' exhibit is going to meet the audience at Siyah Beyaz Art Gallery between the dates 19.02.2016 and 16.03.2016. The minimal forms, which stem from the artist's design background, introduces us to an amorphous structure in her sculptures with a neo-geometric, dynamic and organic aesthetic.

In her artworks which she produces as related pieces using induction both in terms of concept and form, Özsoy is channeling the energy of every moment she turns to herself into the curves of the sculpture. Carrying the traces of female body, the dynamic aspect of her works accompanies her way of expression which is supported with personal references. The work titled "costa mea" which means my ribs in Latin both reflects the imagery power of a mass whose unity is deliberately destroyed and reinterprets the creation myth that inspired many disciplines from literature to art and which is still up to date in our consciousness. The hanging sculptures on the other hand, are creating a natural attraction force capturing our visual perception with their rotation movement on their own axes. In this way, they invite the ones who are not content with the visible, into the boundaries of meaning.

SENEM ÇAĞLA BILGIN : First of all, how did your relationship with Siyah Beyaz Art Gallery start?

GÜNÜR ÖZSOY : I was designing jewelery at the 1990's and held an exhibition of my jewelery as little statuettes at Siyah Beyaz Art Gallery. That's how our relationship started. Later on, I started to make sculptures and in those days, Fulya suggested to exhibit my work, without even seeing it. Her brave attitude made me so happy. So we started to build up a friendship which was founded on mutual trust.

S.Ç.B. : How did coming from a design background affect your production of sculptures?

G.Ö. : One of the important features of my sculptures is that they allow to have quite different adjustments. They don't have a direction, they can be hung from the ceiling with some nylon thread or fibre or they can be placed on a base. These various arrangement options provide an opportunity to experience them with ease and use them easily. Their presence is eye-catching but they do not interrupt the design of the place, its surrounding.

S.Ç.B. : You are using polyester, felt, brass, bronze and marble in your works. Can you explain the role of the material in production? How does the perception management like brightness, hardness and color shape the ideas?

G.Ö. : I am using different materials in order to explain the forms that I create or to point out to the images that I employ in my mind during the production phase. As a sculptor, I see all the materials as appealing; I see their auras. The colors I use are an important part of my sculptures and they support the concepts that I create, along with their appeal. Therefore, in this way, I believe I am able to appropriate different colors for my work in an efficient way.

S.Ç.B. : You are describing your sculptures as abstract, dynamic, standing in the intersection set of organic forms and an aesthetic construction that is not based on any concept. When you consider where the sculpture is situated in the world, do you think you captured the universal language?

G.Ö. : I think that my sculptures are generating a language of my own and certainly this is not a regional one. For an artist to evaluate their own universality may breed

misleading results from my point of view. I think it would be more modest if we leave this to the art history.

S.Ç.B. : Can you elaborate on the idea and production phases of your "Costa Mea" exhibit that will take place at Siyah Beyaz Art Gallery between the dates 19.02.2016 – 16.03.2016?

G.Ö. : I employed a technique in Costa Mea that I had never used until today in this exhibit. First, as always I created a mass with an organic form, then I shattered this mass to the point where it almost lost its integrity and reduced the surface as much as possible. My goal during the process was to find new ways from masses that were shattered and had lost its integrity and come up with something good. It was a process that required utmost patience and a positive point of view. When I finished the first sculpture, I saw that as my own rib. It was as if I shattered myself and created again. It was during this production process that I also realized that in a strange way, our social fragmentation structure had reached a peak. What I did was like a struggle for the survival of a fragile and shattered whole and I dedicated my sculptures to shattered women. In my Costa Mea exhibition, this state of fragmentation shows itself along with the concept of emptiness and light that also existed in my old works; but for the first time I used purple, green, gold as well as a color that change depending on the point of view, thinking that one can endure with spirituality, hope and strength.

S.Ç.B. : What do you think about the dynamics of the relationship between the sculpture, the audience and the collectors in Turkey?

G.Ö. : I still consider sculpture as a quite problematic area. Having no sculpture tradition plays a big part at this. What is in front of us at public areas is usually monuments or gigantic traditional objects which are identified with the areas they are placed. Individuals' only chance to see a sculpture is limited to museums and galleries which are also limited areas to begin with. Having no sculpture gardens in 2016 shows that this is not a priority to collectors.

S.Ç.B. : What are some of your projects or plans for the future?

G.Ö. : I am working on a square statue for Maslak, Istanbul. In May, we will have an exhibit with Marcus Graf in Izmir.

GELECEK SERGİ *UPCOMING EXHIBITION*

UĞUR GÜLER

'Tatlı Hayat'

18.03.2016 - 10.04.2016

**SIYAH
BEYAZ**

siyah beyaz sanat galerisi www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com

ankara | istanbul
Kavaklıdere sok. 3/1-2 Şili Meydanı Kavaklıdere | Tomtom mah. Kumbaracı Yokuşu 48A Beyoğlu
0312 467 7234 | t 0212 243 5375

tasarım: sera sade **röportaj:** senem çağla bilgin **çeviri:** anıl doğuş